

7 Δεκεμβρίου 2021

Μετά την κατάκτηση της 7ης Χρυσής Μπάλας, ο Λιονέλ Μέσι έδωσε μία μεγάλη συνέντευξη για την καριέρα του

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Αθλητισμός και άσκηση](#) / [Συνεντεύξεις](#)

Μετά την κατάκτηση της 7ης Χρυσής Μπάλας, ο Λιονέλ Μέσι έδωσε μία μεγάλη συνέντευξη για την καριέρα του και αναφέρθηκε στο ξεκίνημά του στο ποδόσφαιρο, τον Κριστιάνο Ρονάλντο, τον Ντιέγκο Μαρανόντα, αλλά και για την παρουσία του στην Παρί Σεν Ζερμέν.

Ο Αργεντινός σούπερ σταρ θυμήθηκε τις ενέσεις που έκανε για να αντιμετωπίσει την ανεπάρκεια της αυξητικής ορμόνης στον οργανισμό του, καθώς και την αντίδρασή του στον τελικό του Champions League το 2006, όταν και δεν βγήκε για να πανηγυρίσει με την Μπαρτσελόνα.

Η συνέντευξη του Μέσι

«Προέρχομαι από εργατική οικογένεια, ο πατέρας μου δούλευε όλη μέρα και ζούσαμε σε μια αρκετά λιτή γειτονιά. Αλλά ποτέ δεν μας έλειψε τίποτα, δόξα τω Θεώ. Οι γονείς μου, μου ενστάλαξαν σεβασμό, ιδιαίτερα με τους υπόλοιπους, τη δουλειά και ταπεινότητα. Μεγάλωσα με αυτές τις αξίες. Όταν έφτασα στη Βαρκελώνη όταν ήμουν 13 ετών, βρήκα τις ίδιες αξίες στη La Masía».

Για το «10» του Νεϊμάρ στην Παρί: «Το 10 ήταν για εκείνον. Ήρθα σε μια νέα ομάδα για να βοηθήσω. Ήταν μια εξαιρετική χειρονομία από την πλευρά του. Το περίμενα γιατί ξέρω τον Νεϊμάρ. Περάσαμε χρόνο στη Μπαρτσελόνα και είμαστε φίλοι μου φάνηκε πιο δίκαιο να κρατήσει τον αριθμό 10. Γι' αυτό πήρα ένα που μου άρεσε (30)».

Για τον χαρακτηρισμό του, ως ο καλύτερος στην ιστορία: «Ποτέ δεν είπα ότι είμαι ο καλύτερος στην ιστορία ούτε προσπάθησα να πάρω αυτή την ιδέα. Είναι κάτι που δεν με ενδιαφέρει, δεν αλλάζει τίποτα το να θεωρούμαι ο καλύτερος ή όχι. Και ποτέ δεν ήθελα να γίνω».

Για την έλλειψη ορμόνης στον οργανισμό του: «Θυμάμαι ότι έκανα δύο ώρες εξετάσεις με τη μητέρα μου. Όταν είδα ότι είχα το πρόβλημα, δεν με συγκλόνησε ιδιαίτερα. Δεν ξέρω αν είναι επειδή ήμουν μικρός ή δεν ήξερα τι σήμαινε. Μετά μου εξήγησαν τη θεραπεία στο ότι έπρεπε να κάνω ενέσεις στον εαυτό μου κάθε μέρα: μια τη νύχτα στο ένα πόδι, την επόμενη μέρα στο άλλο. Δεν με έβλαψε ποτέ που είμαι αυτό που είμαι τώρα. Μπορώ να συνεχίσω τη ζωή μου όπως πριν. Δεν έθεσε σε κίνδυνο την καριέρα μου, γιατί μπορούσα να κάνω ό,τι ήθελα. Προφανώς έπρεπε να συνεχίσω τη θεραπεία. Μόλις άρχισα να κάνω τη θεραπεία, έγινε μέρος της ζωής μου.»

Για το ταξίδι από το Ροσάριο σε ηλικία 13 ετών: «Ακολουθούσα τη θεραπεία, αλλά ήταν πολύ ακριβή για την οικογένειά μου. Η Νιούελς μας είπε ότι θα μας βοηθούσαν, αλλά δεν μας έδωσαν χρήματα για τη θεραπεία. Ήταν περίπλοκο. Τότε εμφανίστηκε η πιθανότητα να πάω στη Μπαρτσελόνα. Θυμάμαι πολύ καλά όταν φύγαμε, υπήρχαν αποχαιρετισμοί στη γειτονιά, ήταν μια πολύ δύσκολη στιγμή, αν και ήταν αυτό που ήθελα και ήταν στο μυαλό μου».

Για το αν σκέφτηκε να επιστρέψει: «Δεν σκέφτηκα ποτέ να επιστρέψω, αν και δεν ήταν εύκολο να προσαρμοστώ. Έζησα έναν πολύ δύσκολο πρώτο χρόνο, είναι αλήθεια. Τους πρώτους μήνες, δεν μπορούσα να παίξω γιατί δεν έφτασαν τα χαρτιά για τη μεταγραφή μου. Όταν επέστρεψα να παίξω, τραυματίστηκα την κνήμη και δεν έπαιξα για τρεις μήνες. Δεν σκέφτηκα ποτέ να επιστρέψω στην Αργεντινή. Αντίθετα, όσο περνούσε ο καιρός και όσο καλύτερα ένιωθα, ότι προσπαθούσα για το όνειρό μου: να γίνω επαγγελματίας παίκτης».

Για το αν αποτελεί πρότυπο για τους υπόλοιπους: «Δεν ξέρω αν είμαι πρότυπο για τους υπόλοιπους, ποτέ δεν μου άρεσε να είμαι μοντέλο ή να δίνω συμβουλές. Πάλεψα για τα όνειρά μου. Στην αρχή ήταν να γίνω επαγγελματίας παίκτης, μετά πάλεψα για να βελτιώσω τον εαυτό μου και να φτάσω νέους στόχους κάθε χρόνο. Σε αυτές τις στιγμές υπάρχει λίγη τύχη. Νομίζω ότι ο Θεός διάλεξε για όλα αυτά που ήρθαν σε μένα.»

Για το ότι είναι ντροπαλός: «Είμαι διαφορετικός με τους ανθρώπους που εμπιστεύομαι, τους φίλους μου, την οικογένειά μου. Μπορεί με μερικούς ανθρώπους εκτός αυτών των σχέσεων να είμαι πιο ντροπαλός και να δυσκολεύομαι να νιώσω άνετα ή μου παίρνει περισσότερο χρόνο. Αλλά με άτομα από το περιβάλλον μου είμαι ένας κανονικός άνθρωπος, με καλή διάθεση και που προσπαθώ να απολαμβάνω την κάθε στιγμή».

Για τη σύγκριση με τον Μαραντόνα: «Όχι, όχι. Ειλικρινά, δεν έχω συγκρίνει ποτέ τον εαυτό μου με τον Ντιέγκο, απολύτως ποτέ. Ποτέ δεν έδωσα σημασία σε αυτές τις συγκρίσεις. Κάποιες επικρίσεις με ενοχλούσαν στο παρελθόν. Πέρασα άσχημα στην εθνική ομάδα, πραγματικά, αλλά όχι για αυτούς τους λόγους. Συχνά λέγονται πράγματα που με ενοχλούν, αλλά μένουν στα αποδυτήρια. Πρέπει να μείνουν εκεί, ιδιωτικά. Αυτό είναι που κάνει την ομάδα ισχυρή».

Για το αν είναι εύκολο να είσαι συμπαίκτης του Μέσι: «Να ρωτήσεις τους άλλους. Δεν ξέρω αν είναι εύκολο ή όχι. Όσοι με ξέρουν, γνωρίζουν ποιος είμαι, όσοι δεν με ξέρουν το κάνουν σιγά σιγά οι νέοι είναι πιο δύσκολοι όσον αφορά την εικόνα που έχουν για μένα, αλλά μόλις με γνωρίσουν χαλαρώνουν».

Για την ελευθερία στο παιχνίδι και εκτός: «Στο παιχνίδι είχα πάντα την ελευθερία να κινούμαι όπου ήθελα, χωρίς να σέβομαι πολύ μια θέση. Όλοι οι προπονητές που είχα μου έδιναν αυτή την ελευθερία να κινούμαι όπου ήθελα και όπου μπορούσα να κάνω μεγαλύτερη ζημιά στον αντίπαλο. Εκτός του παιχνιδιού η απόλυτη ελευθερία είναι να περνάω χρόνο με την οικογένειά μου, τη γυναίκα μου, τα παιδιά μου και να τα απολαμβάνω. Δεν ξέρω αν έχω νιώσει την πίεση τα χρόνια που παίζω. Μόνο η υποχρέωση να έχω αποτελέσματα».

Για τη θέση του στο γήπεδο: «Πάντα προσπαθώ να κινούμαι για να βρω τα κενά, ανάλογα με το κάθε παιχνίδι. Ακόμα κι αν ξεκινήσω από τα δεξιά, συνήθως κινούμαι προς τα μέσα. Τον τελευταίο καιρό γυρίζω για να προσπαθήσω να δημιουργήσω δημιουργήσω αριθμητική υπεροχή, ώστε η ομάδα ελέγχει την κατοχή. Νιώθω καλά έτσι και προσπαθώ να απολαμβάνω τον εαυτό μου στον αγωνιστικό χώρο».

Για το πόσο καιρό κάνει να μιλήσει σε κάποιον όταν χάνει: «Τώρα είναι διαφορετικά. Αφού έχω τα παιδιά μου, όταν γυρίζω σπίτι με βοηθάει πολύ να βάλω τα πράγματα στη θέση τους. Είναι αλήθεια ότι πριν από αυτά, όταν ήμουν μόνος με την Αντονέλα, περνούσα πολύ χρόνο κλεισμένος χωρίς να θέλω να μιλήσω σε κανέναν, λόγω της ήττας. Όταν ήμουν νέος, μεγάλωσα μισώντας να χάνω. Πάντα ήθελα να κερδίζω σε όλα. Θέλω να κερδίζω κάθε παιχνίδι.»

Για τον τελικό του Champions League το 2006: «Λυπάμαι που δεν βγήκα να πανηγυρίσω. Δεν είχα συνειδητοποιήσει τι γινόταν. Εκείνη τη στιγμή σκεφτόμουν ότι δεν είχα παίξει. Μέχρι τον τραυματισμό μου (κόντρα στην Τσέλσι στη φάση των «16»), συμμετείχα. Απογοητεύτηκα. Μετανιώνω βαθιά γι αυτό το επεισόδιο. Κερδίσαμε αυτό το Champions League. Είχα ευτυχώς, στη συνέχεια την ευκαιρία να το απολαύσω».

Για τη μάχη με τον Κριστιάνο: «Πάντα ήθελα να ξεπερνάω τον εαυτό μου και να μην κοιτάζω τι έκαναν οι άλλοι. Με τον Κριστιάνο διατηρήσαμε τον ανταγωνισμό στο ίδιο πρωτάθλημα για χρόνια. Ήταν υπέροχο και μας βοήθησε να αναπτυχθούμε στην καριέρα μας. Αλλά χωρίς να κοιτάξουμε ο ένας τον άλλον. Ήθελα απλώς να ξεπεράσω τον εαυτό μου για να είμαι ο καλύτερος και όχι καλύτερος από τον άλλον.»

Για το αν είναι δύσκολο να είσαι Μέσι σε καθημερινή βάση: «Είμαι Μέσι 34 χρόνια, οπότε αρχίζω να το συνηθίζω. Είμαι χαρούμενος με όλα όσα έχουν συμβεί, αν και μερικές φορές πρέπει να παραδεχτώ ότι θα ήθελα να περνάω απαρατήρητος, να χαίρομαι την οικογένειά μου χωρίς να με αναγνωρίζει ο κόσμος. Δεν παραπονιέμαι, αντιθέτως, είναι πάντα ωραίο να δέχεσαι ένα κομπλιμέντο, ένα χαμόγελο ή κάποιον που μου ζητάει μια φωτογραφία. Το έχω συνηθίσει και για μένα το έχει γίνει φυσιολογικό. Πολύ καλό».

https://twitter.com/francefootball?ref_src=twsrc%5Etfw%7Ctwcamp%5Etweetembed%7Ctwmes-ekana-eneseis-dyo-fores-tin-imer-imer-imer-metaniono-gia-ton-teliko-tou-2006%2F3421772%2F

Πηγή: newsit.gr